

anden vej, nemlig via tipsmidlerne, og det ville være lidt grotesk, at vi i høj grad støtter idrætten på den ene måde, og idrætten så bagefter måske forlanger en meget, meget høj pris, fordi produktet takket være støtten er blevet godt.

Men det er selvfølgelig vigtigt, at vi fastsætter en pris, så idrætten får en ordentlig betaling, og det skal ikke være et eller andet tilfældigt grundlag, det skal ske på. Der skal være en ordentlig betaling. Men her er det altså af hensyn til, at danske seere kan se de store begivenheder, som danske idrætsudøvere deltager i, at vi helt klart støtter forslaget.

Selvfølgelig er der problemer i det, og de skal løses. I den forbindelse er det også værd at understrege, at denne liste skal ajourføres. Så er der det med, hvem der taler på danskernes vegne. Vi er sådan set valgt til det, og jeg mener, det ville være naturligt, at ministeren forelagde det for Kulturudvalget, hvis han tænkte på at ændre denne liste. Når vi sidder i Kulturudvalget, har vi forhåbentlig forstand på kulturbegivenheder, inklusive idræt. Jeg mener også, at vi skal overveje, om der er andre kulturbegivenheder ud over idrætten, der skal med, f.eks. Det Kgl. Teaters forestillinger.

Og så lige til sidst med hensyn til den sidste del af forslaget: Vi støtter også forslaget om forbud mod piratdekodere.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Aage Frandsen, for han var netop inde på den situation, at en række sportsbegivenheder optages af udenlandske tv-selskaber, som derefter falbyder produkterne. Man har jo været udsat for, at klip fra OL-begivenheder sælges til meget, meget høje priser.

Hvis dette lovforslag bliver vedtaget, får Danmarks Radio og TV 2 således eneret på at sende disse begivenheder. Hvis nu f.eks. et amerikansk tv-selskab, eller hvis det er en kvalifikationskamp mellem Danmark og Tyskland, et tysk tv-selskab, RTL eller sådan noget, forlanger så høj en pris for at vise en kamp, at både Danmarks Radio og TV 2 siger: Det er det simpelt hen ikke værd, og det har vi ikke råd til i vores budget, er det så ikke ærgerligt, at f.eks. TV 3 ikke skal have mulighed for at købe denne begivenhed og sende den til de to tredjedele af befolkningen, som rent faktisk kan se TV 3?

Kan dette lovforslag rent faktisk ikke være med til at forhindre, at visse sportsbegivenhe-

der bliver vist i Danmark, hvis prisen fra de udenlandske tv-selskaber er så høj, at TV 2 og Danmarks Radio siger: Det har vi ikke råd til?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Teoretisk set kan man godt forestille sig, at en sådan situation opstår, men skal vi ikke vente og se, om den opstår, og om der er et problem? Indtil videre ligger der et lovforslag, som, hvis intentionerne i det følges, og det, der ligger i EF-direktivet, følges, giver mulighed for, at vi kan se de væsentligste begivenheder.

Der er så nogle begivenheder, det kunne være De Olympiske Lege, som ikke er styret af det her, men en række andre sportsbegivenheder vil være det, når de foregår på europæisk plan, men jeg tror, at vi finder ud af det med hensyn til prisen. Lad os se, om der opstår et problem med, at nogle vil jobbe prisen op på visse begivenheder. Hvis det viser sig, at der også er en række andre europæiske stationer, der vil sige, at det har de ikke råd til at købe, tror jeg også, at prisen falder.

Så det dér med, at man går ind og styrer et marked, betyder rent faktisk, at så falder priserne på dette marked.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg vil sige til hr. Aage Frandsen, at sagen er jo den, at for langt de fleste sportsbegivenheders vedkommende er der andre end Danmark og danske sportsudøvere, der deltager, og det vil sige, at Danmark er ikke ene om at fastsætte minutprisen på at sende fra curlingfinalen ved vinter-OL eller andre ting, som hr. Aage Frandsen synes er enormt vigtige.

Det, der er problemet ved det her lovforslag, er, at hr. Aage Frandsen og kulturministeren og Folketingets øvrige socialister er gået ud og har bildt befolkningen ind, at når bare den her lov bliver vedtaget, så er der en garanti, en statsgaranti for, at de kan se sportsbegivenhederne.

Sandheden er, at den garanti findes ikke, for Danmarks Radios og TV 2's budgetter er ikke udtømmelige, og hvis man kommer fra et amerikansk tv-selskab og ved, at der kun er to købere i Danmark, ville jeg da som sælger sige: Jamen I skal betale så og så meget. Så sidder Danmarks Radio og TV 2 og siger: Hvordan skal vi nogen sinde skaffe de penge? Resultatet kan blive, at sportsbegivenheder bliver fravalgt, og så vil hr. Aage Frandsens vælgere ikke kun-